

Turkse Nederlanders zien geen heil in plan-Samsom

Europa zoekt naar drastische oplossingen om de komst van asielzoekers in te dammen. PvdA-leider Samsom stelde enkele weken geleden voor om de vluchtelingen die op Griekse eilanden aankomen met de veerboot terug te sturen naar Turkije. In ruil daarvoor zal een kopgroep van 10 EU-landen jaarlijks 150.000 tot 250.000 migranten uit Turkije asiel bieden. Woensdag maakte het NRC Handelsblad bekend dat ‘plan-Samsom’ zijn ontknoping nadert. Wat vinden nieuwe Nederlanders van dit plan? Zaman Vandaag ging de straat op en vroeg drie Turkse Nederlanders om hun mening.

SIBEL LEEK

Wat vind jij van plan-Samsom?

EMEL KAZ, 38

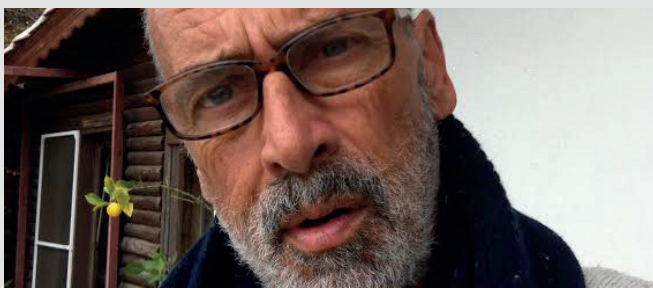
“Turkije is hier niet klaar voor. Er zitten 2,5 miljoen vluchtelingen in Turkije en op dit moment wachten er Syriërs bij de grens met Turkije, waarvan het aantal tot 1 miljoen zou kunnen oplopen. Hoeveel kan een land aan? We hebben in Europa nog genoeg mogelijkheden om mensen in nood te helpen. We realiseren ons niet hoe ontzettend goed we het hier hebben en in wat voor luxepositie we verkeren. Nederland en de rest van Europa denken hun verantwoordelijkheid af te kunnen kopen [de EU zou 3 miljard euro per jaar aan

Turkije geven om de opvang van vluchtelingen te verbeteren en de grenzen naar Europa beter te bewaken; hierover wordt sinds november nog onderhandeld in het Turkije-akkoord]. Ik denk dat het opnemen van een miljoen vluchtelingen door Europa, in plaats van 150.000 tot 250.000, veel redelijker zou zijn. Ik vind ook dat de EU-landen die geen asielzoekers willen opnemen, zoals Polen, Hongarije en Tsjechië, meer moeten betalen aan de opvang van vluchtelingen elders in Europa.”

GÜLISTAN HIZ, 36

“Turkije zorgt nu al voor zoveel vluchtelingen, willen ze Turkije failliet laten gaan? Ik vind dat de rest van de wereld zich ook moet bekommeren om de vluchtelingen. Ik zie op de Turkse televisie hoe de Syrische vluchtelingen in Turkije leven en dan breekt mijn hart. Ze hebben geen kleren en geen schoenen. Ze slapen buiten in de kou. Het is moeilijk om ergens anders weer een leven op te bouwen. Het zal Turkije echt niet lukken om zoveel mensen te helpen. De 3 miljard euro waarover gesproken wordt, zal niet genoeg zijn.”

KENAN AGBAS, 63

“Het is heel moeilijk om een goede oplossing te vinden. Ik zou willen dat Turkije de vluchtelingen kon helpen, maar het gaat om te veel mensen. De Turkse regering kan niet eens voor haar eigen volk zorgen, laat staan voor deze vluchtelingen. 3 miljard euro per jaar is veel te weinig voor Turkije om deze problemen op te lossen. Er is niet genoeg werk voor die mensen dus ze kunnen ook geen geld verdienen. Hierdoor zal er meer armoede en onrust ontstaan met alle gevolgen van dien. En als de vluchtelingen niet welkom zijn op de Griekse eilanden, dan gaan ze waarschijnlijk nog gevaarlijkere routes nemen om naar Europa te komen, want het leven in Turkije is voor die mensen ook uitzichtloos. Europa zal met meer geld over de balk moeten komen om de vluchtelingen in Turkije op een menswaardige manier te helpen.”

‘Het openbaar onderwijs kan niet zonder religie’

Het Platform Onderwijs2032 presenteerde vorige maand een advies voor het onderwijs van de toekomst. Eén van de conclusies was dat er meer aandacht moet komen voor de persoonlijke ontwikkeling van kinderen. Religiewetenschappers zien in het rapport een aanleiding om de status van religie in het onderwijs herwaarderen.

JESSE VOORN

Eén van de conclusies van het adviesrapport Platform Onderwijs2032 is dat er meer aandacht moet komen voor persoonlijke ontwikkeling van kinderen.

Een welkome boodschap voor wetenschappers die al jaren pleiten voor verplichte religiekunde voor alle scholieren, religiewetenschap-

per Markus Altena Davidsen van de Universiteit Leiden is één van hen. Volgens hem levert religieonderwijs een belangrijke bijdrage aan de persoonlijke groei van kinderen en is het om die reden essentieel om kinderen voor te bereiden op de toekomst. “Om te begrijpen wat er op het wereldtoneel gebeurt moet je iets van religie weten. Wat ik voorstel is om religiekunde verplicht te maken, zodat alle leerlingen op openbare scholen onderwijs krijgen over religie, maar ook om sterker de nadruk te leggen op inzicht dan op feitenkennis. Daarbij vind ik het belangrijk dat kinderen leren dat er verschillende manieren van geloven zijn.” Altena Davidsen meent dat het onderwijs een tegenwicht moet bieden tegen fundamentalisme en het gepolariseerde publieke debat over religie. “Volgens mij is het niet de taak van de school om kinderen op te voeden in een eigen, bepaalde levensbeschouwing, maar mag het religieonderwijs wel een normatieve agenda hebben, door zichzelf ten doel te stellen om extremen in het debat over religie te nuanceren.”

Ook Caroline Suransky, universitair docent aan de Universiteit voor Humanistiek, is van mening dat levensbeschouwelijke vakken niet mogen ontbreken op scholen “maar het ligt eraan hoe het vak gegeven wordt. Alleen de standaard feitjes en weetjes vind ik onvoldoende, er moet veel meer gekeken worden

‘Om te begrijpen wat er op het wereldtoneel gebeurt moet je iets van religie weten’

FOTO'S: AP

naar hoe religies zich ontwikkelen in verschillende sociaal politieke contexten”, aldus Suransky. Ook zij benadrukt het belang van kennis over verschillende religies. “Als we religie willen bestuderen op scholen, dan moeten dat allerlei vormen van religie en levensbeschouwing zijn. Het christendom of de islam in de VS of in Afghanistan is wezenlijk anders dan hier in Nederland. Doordat steeds meer mensen vanuit de hele wereld zich verplaatsen, komen dat soort verschillen ook in Nederland terecht. Het is daarom heel goed dat

scholen op deze manier aandacht hebben voor religie, omdat het overall ter wereld een belangrijk onderwerp is, waar een kind vroeg of laat mee te maken krijgt.”

Beide wetenschappers vinden dat het geven van religiekunde de leerlingen een noodzakelijke opstap voor hun toekomst geeft, aangezien zij in hun latere leven ook geconfronteerd zullen worden met hun eigen overtuiging of de overtuiging van anderen. Altena Davidsen: “Het onderwijs moet niet alleen gaan over hoe de Bijbel en Koran in elkaar zitten, maar veel meer over hoe deze heilige boeken worden gelezen. De teksten zijn immers voor meerdere uitleg vatbaar en gelovigen verschillen in opvattingen hierover.” Suransky vult aan: “Ik vind dat er op scholen ook ruimte moet zijn voor moeilijke confrontaties met leerlingen die enkel en alleen oog hebben voor hun eigen overtuiging. Altena Davidsen ziet hier een belangrijke taak voor docenten. “Docenten moeten leren omgaan met leerlingen die ze uitdagen. Dat komt het meest voor onder moslimleerlingen. Die stellen dat iets dat hun docent over de islam verteld heeft niet klopt, omdat het bij hen thuis anders wordt uitgelegd. De docent moet dan stevig in zijn schoenen staan en ook veel kennis hebben van de islam om leerlingen hierin te kunnen begeleiden, de wetenschap dat religies en interpretaties verschillen moet daarbij leidend zijn.”